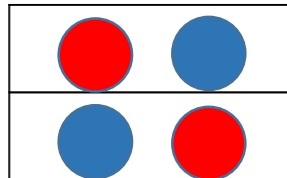

Permutacije

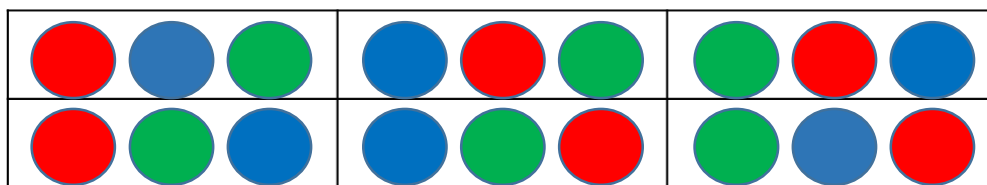
Zadatak. U vreći se nalazi n loptica različitih boja. Iz vreće izvlačimo redom jednu po jednu lopticu i stavljamo jednu pored druge. Koliko različitih redosleda boja možemo da dobijemo?

Primer 1. Neka je $n = 2$ i neka su loptice plave i crvene boje. Imamo 2 moguća redosleda prikaza na slici 1.

Slika 1

Primer 2. $n = 3$ i loptice su plave, crvene i zelene boje. Imamo 6 mogućih redosleda prikazanih na slici 2.

Slika 2

Probaćemo da izračunamo koliko ima različitih redosleda u slučaju proizvoljnog broja n . Na prvom mestu u redosledu može da stoji bilo koja od n loptice. Na drugom mestu u redosledu mogu da stoje sve loptice, osim loptice koja stoji na prvom mestu. Možemo zaključiti da postoji ukupno $n \cdot (n - 1)$ različitih redosleda loptica na prve 2 pozicije. Koristeći slično razmatranje, na i -tom mestu moguće je postaviti $n - i + 1$ lopticu, tj. na mestu i ne mogu da se nađu loptice koje već stoje na nekom od prvih $i - 1$ mesta. Dobijamo da za prvih i mesta postoji $n \cdot (n - 1) \cdot (n - 2) \cdot \dots \cdot (n - i + 1)$ različitih redosleda. Kada u formulu ubacimo da je $i = n$ dobijamo da postoji ukupno $n \cdot (n - 1) \cdot (n - 2) \cdot \dots \cdot 2 \cdot 1 = n!$ različitih redosleda.

Sada ćemo dati opis algoritma koji ispisuje sve permutacije. Nama je potrebno da na prvu poziciju u redosledu postavimo neki od n elemenata, te onda da na preostalim $n - 1$ pozicija rasporedimo preostalih $n - 1$ loptica. Ovaj problem možemo rešiti rekursivnim putem. Na početku napravimo niz *skup* u kome će se nalaziti svih n elemenata. U prvom pozivu rekursivne funkcije postavimo jedan od elemenata iz niza *skup* na prvo mesto, izbacimo taj element iz niza i pozovemo rekursivno funkciju koja će rasporediti preostalih $n - 1$ elemenata.

Da ne bismo stalno izbacivali elemente iz skupa, mi ćemo napraviti još jedan niz *markirano*, gde će *markirano*[i] = *true* označavati da je i -ti element u nizu *skup* izbačen, te ga ne možemo više iskoristiti u daljim rekursivnim pozivima. Kada se vratimo iz rekursivnih poziva u funkciju u kojoj smo postavili element i , potrebno je postaviti *markirano*[i] = *false*, kako bismo mogli nadalje da koristimo i -ti element.

Sledi primer funkcije koja ispisuje sve permutacije.

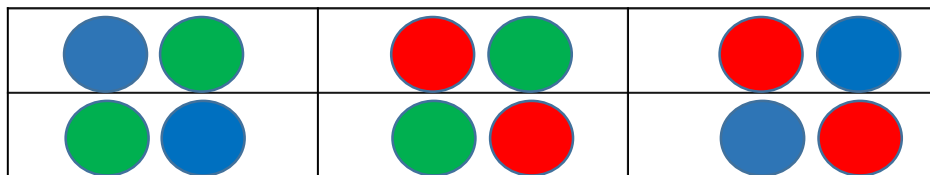
```
=====
01  function Permutations( position, ref permutation, ref mark, a, n )
02      if position = n+1 then
03          print array permutation
04      end if
05
06      for i = 1 to n do
07          if not mark[i] then
08              permutation[ position ] = a[i]
09              mark[i] = true
10              Permutations( position+1, permutation, mark, a, n )
11              mark[i] = false
12          end if
13      end for
14  end function
=====
```

Varijacije

Ponovo ćemo krenuti od zadatka, da bi se dobio osećaj šta se traži.

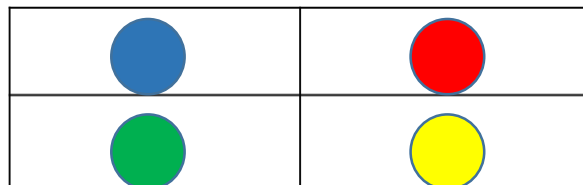
Zadatak. U vreći se nalazi n loptica različitih boja. Iz vreće izvlačimo tačno k loptica i stavljamo jednu pored druge. Koliko različitih redosleda boja možemo da dobijemo?

Primer 1. $n = 3$ (zelena, plava i crvena) i $k = 2$, na slici 3 možemo videti 6 mogućih rasporeda

Slika 3

Primer 2. $n = 4$ (zelena, plava, crvena, žuta) i $k = 1$, na slici 4 su prikazana sva 4 moguća rasporeda

Slika 4

Ponovo se postavlja pitanje koliko ima mogućih rasporeda za proizvoljne brojeve n i k . Kod permutacija smo izveli formulu za broj različitih rasporeda na prvim i pozicija. Ovde je dovoljno da umesto i u formuli ubacimo k i dobićemo broj različitih načina, tj. $n \cdot (n-1) \cdot (n-2) \cdot \dots \cdot (n-k+1) = \frac{n!}{(n-k)!}$.

Algoritam za ispisivanje svih varijacija je veoma sličan algoritmu za ispisivanje svih permutacije, sa razlikom da smo kod permutacija išli do dubine n u rekurziji, dok ćemo ovde prekidati rekurziju posle dubine k . Pseudo kod je dat u nastavku.

```
=====
01  function Variations( position, ref variation, ref mark, a, n, k )
02      if position = k+1 then
03          print array variation
04      end if
05
06      for i = 1 to n do
07          if not mark[i] then
08              variation[ position ] = a[i]
09              mark[i] = true
10              Variations( position+1, variation, mark, a, n, k )
11              mark[i] = false
12          end if
13      end for
14  end function
=====
```

Kombinacije

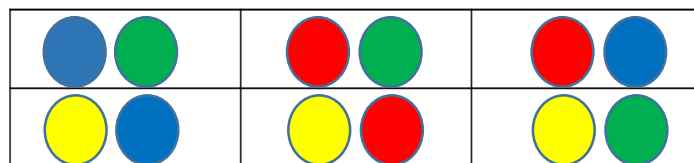
Zadatak. U vreći se nalazi n loptica različitih boja. Iz vreće izvlačimo tačno k loptica i stavljamo na gomilu u kojoj redosled loptica nije bitan. Koliko različitih gomila možemo da dobijemo? Dve gomile su različite ukoliko ne sadrže iste loptice.

Primer 1. $n = 3$ (crvena, plava, zelena) i $k = 2$ postoji 3 moguće gomile prikazane na slici 5

Slika 5

Primer 2. $n = 4$ (crvena, plava, zelena, žuta) i $k = 2$ postoji 6 gomila koje su prikazane na slici 6

Slika 6

Primetimo da je redosled loptica nebitan kod kombinacija, te je gomila (plava, crvena) ista kao i gomila (crvena, plava), te možemo zaključiti da za jednu kombinaciju od k loptica, postoji $k!$ varijacija. Iz pomenutog razmatranja možemo zaključiti da je broj kombinacija za proizvoljno n i k jednak

$$\frac{n \cdot (n-1) \cdot (n-2) \cdot \dots \cdot (n-k+1)}{k \cdot (k-1) \cdot (k-2) \cdot \dots \cdot 2 \cdot 1} = \frac{n!}{(n-k)! \cdot k!} = \binom{n}{k}.$$

Kako redosled elemenata u kombinaciji nije bitan, pri ispisu je dovoljno voditi računa da element sa pozicije i , $i < j$ nikad ne stavimo posle elementa na poziciji j . Algoritam za ispisivanje svih kombinacija je veoma sličan prethodno opisanim algoritmima.

```

=====
01  function Combinations( position, start, ref combination, a, n, k )
02      if position = k then
03          print array combination
04      end if
05
06      if start = n+1 then
07          return // potrošili smo sve elemente
08      end if
09
10      for i = begin to n do // begin je jedan element odmah posle
prethodno stavljjenog
11          combination[ position ] = a[i]
12          Combinations( position+1, i+1, combination, a, n, k )
13      end for
14  end function
=====

```

Partitivni skup

Neka nam je dat skup S . Skup svih podskupova skupa S se zove partitivni skup skupa S i označavaćemo ga sa $P(A)$.

Primer. $S = \{1,2,3\}, P(S) = \{\emptyset, \{1\}, \{2\}, \{3\}, \{1,2\}, \{1,3\}, \{2,3\}, \{1,2,3\}\}$

Svaki podskup možemo jednoznačno da predstavimo uz pomoć binarnog broja sa n cifara, gde je n broj elemenata skupa. Cifra i u broju je jednaka 1 ukoliko podskup sadrži i -ti element iz skupa, inače je 0.

Primer. $A = \{1,3\} \Leftrightarrow 101, B = \{2\} \Leftrightarrow 010$

Bitwise AND operator je operacija nad domenom $\{0,1\}$ data u tabeli 1.

AND	0	1
0	0	0
1	0	1

Tabela 1

Za nenegativne cele brojeve A i B , $A \text{ AND } B$ se računa na sledeći način: neka su $A = (a_n a_{n-1} \dots a_1)_2$ i $B = (b_n b_{n-1} \dots b_1)_2$ binarni zapisi brojeva A i B (ukoliko se brojevi cifara u binarnom zapisu razlikuju, onda se dodaju vodeće nule onom binarnom zapisu koji sadrži više cifara). Tada je $A \text{ AND } B = C = (c_n c_{n-1} \dots c_1)$ gde je $c_i = a_i \text{ AND } b_i$.

Primer. $20 \text{ AND } 5 = 4$

$$\begin{array}{r}
 10100_2 = 20_{10} \\
 \text{AND } 00101_2 = 5_{10} \\
 \hline
 00100_2 = 4_{10}
 \end{array}$$

Ukoliko imamo skup sa n elemenata, svaki podskup je jedinstveno određen sa binarnim brojem od n cifara, a znamo da takvih brojeva ima $2^n - 1$. Neka nam je dat broj a koji je manji od 2^n , postavlja se pitanje kako da znamo koji podskup je predstavljen brojem a . Element i skupa se nalazi u podskupu određenim brojem a ukoliko važi $a \text{ AND } 2^i = 2^i$, ovde proveravamo da li je i -ta cifra u binarnom zapisu broja a jednaka 1.

U nastavku možete videti primer ispisane funkcije koja prolazi kroz sve podskupove skupa od n elemenata.

```

=====
01  function PartitivanSkup( a, n )
02      for bitmask = 1 to 2^n-1 do
03          podskup = empty
04          for i = 1 to n do
05              if ( (bitmask AND 2^j) = 2^j ) then
06                  podskup.add( a[i] )
07              end if
08          end for
09
10          print podskup
11      end for
12  end function
=====

```